

РЕШЕНИЕ

№ 1289

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10865** по описа за **2025** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище в [населено място], срещу решение № 3328 от 03.09.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 112-и състав, постановено по нахд № 3353/2025г.

В касационната жалба са въведени твърдения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон.

Аргументира се, че нормата на чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ предписвала точно определено поведение на своя адресат- работодател, който в тридневен срок бил длъжен да изпрати уведомление до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за сключен трудов договор. Работодателят следвало да извърши точно определени дължими действия, но не по всяко време и когато той реши, а само при определени обстоятелства. От съдържанието на нормата било видно, че тя не само предписвала задължение за действие при тези обстоятелства, но също така задължение за въздържане от подаване уведомление преди да са настъпили съответните обстоятелства. Само след реализирането на обстоятелствата, работодателят можел да постигне търсените от него и очертани от нормата правни последици, не преди това. С предприемането на действия по регистрацията на трудов договор пред НАП, работодателят е декларирал нещо несъществуващо, което давало възможност за различни злоупотреби.

Касаторът, чрез своя процесуален представител юрк. И. И., моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 112-и състав по нахд № 3353/2025г. и спорът решен по същество, като се потвърди НП № 23-2400626/28.01.2025г., на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Заявено е и искане за присъждане на направените разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „МОНКРИС КАР“ ЕООД, представлявано от М. А. Н. не е депозирал писмен отговор по жалбата и не взема участие в процеса.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 3328 от 03.09.2025г., постановено по нахд № 3353/2025г. на СРС, НО, 112-и състав е било отменено наказателно постановление НП № 23-2400626/28.01.2025г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „МОНКРИС КАР“ ЕООД на основание чл.416, ал.5 във вр. чл.414, ал.3 КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на сумата от 2 000,00 /две хиляди/ лева, за извършено нарушение по чл. 62, ал.3 КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетелите Б. Л. Т., К. Х. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е било прието, че към момента на подаване на заявлението до НАП вх. № 30Е001006270/26.09.2024г. трудов договор не е бил сключен, т.е. не е бил подписан. Не можело да се говори за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ, защото въобще не бил налице сключен трудов договор, т.е. нямало как да започне да тече тридневен срок от сключването на договор, който не е подписан; на следващо място, защото „работодателят“ все пак е изпълнил хипотезата на чл. 62, ал. 3 от КТ, тъй като макар да не е бил подписан договорът, то той го е изпратил в предвидения срок за регистриране в НАП. И накрая, защото регистрирането на неподписан договор, т.е. на липсващ договор, не може да се санкционира по реда на чл. 62, ал. 3 от КТ, защото в тази норма на закона не е предвидено това, а и такова деяние не съставлява административно нарушение. Поради тези съображения, СРС е счел, че при издаването на процесното НП е допуснато нарушение на материалното право, като незаконосъобразно работодателят е наказан за деяние, което не съставлявало нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

В продължение на периода от 20.11.2024г. до 28.11.2024 г., служители от „Инспекция по труда Софийска област“, са извършили проверка на „МОНКРИС КАР“ ЕООД, за спазване на трудовото законодателство. При нея било установено, че работодателят е регистрирал в НАП проект на трудов договор, преди той да бъде подписан от страните „МОНКРИС КАР“ ЕООД и работника К. Х. К.. Прието, че К. Х. К. е започнал работа в дружеството без да има реално подписан трудов договор. Независимо от това, договор № 154/26.09.2024г. е бил регистриран в НАП на 26.09.2024 г. Договорът бил подписан от работника в неустановен момент, но до приключване на проверката, на контролния орган не е бил представен такъв екземпляр от него.

В тази връзка и в присъствието на един свидетел е бил съставен акт за установяване на

административно нарушение № 23-2400626/28.11.2024г. Въз основа на него е издадено и обжалваното наказателно постановление № 23-2400626/28.01.2025г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което дружеството е привлечено към административнонаказателна отговорност за извършено нарушение по чл.62, ал.3 КТ, като е санкционирано със сумата от 2 000, 00 /две хиляди/ лева.

Настоящата инстанция приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали са спазени материално и процесуалноправните разпоредби на закона, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Споделят се съображенията на СРС, НО, 112-и състав, че НП № 23-2400626/28.01.2025г. е издадено в несъответствие с материалния закон, като развитите в тази връзка мотиви са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че ответникът не е извършил административното нарушение по чл.62, ал.3 КТ, поради което и незаконосъобразно е бил подведен под отговорност, чрез налагане на «имуществена санкция» в размер от 2 000,00 /две хиляди/ лева.

На „МОНКРИС КАР“ ЕООД е било вменено извършването на нарушение с правна квалификация чл.62, ал.3 от КТ / в ред. преди изм. ДВ. бр.85/10.10.2023г. в сила от 01.06.2025г./, който въвежда императивното правило, че „в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите“.

Словесното описание на нарушението, направено в обстоятелствената част на НП е двусмислено и неясно. Не може с категоричност да се обоснове, какво в действителност е приел директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, а именно: че работодателят „МОНКРИС КАР“ ЕООД не е уредил в писмена форма трудовото правоотношение с К. Х. К.; че работодателят е допуснал до работа работникът преди да бъде подписан трудов договор между страните или че не е изпратил за регистрация в НАП уведомление за сключен договор. В първата хипотеза, нарушението би следвало да се квалифицира по чл.62, ал.1 КТ, а във втората хипотеза по чл.61, ал.1 КТ. Съществува неотстранимо противоречие във волеизявлението на касатора, защото от една страна той е приел, че липсва сключен трудов, а от друга страна, че работодателят „е подал уведомление до НАП, преди да е възникнало валидно трудово правоотношение“. Очевидно е, че по начина по който е формулирано изпълнителното деяние, не се осъществява състава на визираното нарушение по чл.62, ал.3 КТ, при който работодателят трябва да е бездействал, като не е изпратил в тридневен срок уведомление до НАП за сключен трудов договор. В конкретиката на казуса, това не е така, защото „МОНКРИС КАР“ ЕООД е изпратило уведомление по чл.62, ал.5 КТ за работника К. Х. К. с вх. № 30E001006270/26.09.2024г. и същото е било прието

от НАП.

Въззивният състав на СРС всеобхватно е обсъдил доказателствения материал, посочил е кои факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване приема за установени и на каква доказателствена основа. Прегледът на атакувания съдебен акт не установява да са игнорирани доказателствените искания на касатора. Въззивният съд е изпълнил задълженията си, произтичащи от разпоредбата на чл. 339, ал. 2 НПК, като е отговорил на всички възражения на защитата, ясно е посочил кои свидетелски показания и доказателства кредитира и поради какви причини.

От установените факти по делото не могат да бъдат изведени всички съставомерни признаци на противоправно деяние по чл.62, ал.3 КТ, поради което материалният закон не е бил приложен правилно от органите на ИА „ГИТ“. Работодателят не е нарушил задължението си, регламентирано в чл. 62, ал. 3 от КТ, защото е изпратил в срок уведомление вх. № 30E001006270/26.09.2024г. за трудов договор № 154/26.09.2024г. с К. Х. К..

В заключение, решението от 03.09.2025г. е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3328 от 03.09.2025г., постановено по нахд № 3353/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.